

मन्यन्ते । भगवानेवैको वासुदेवो निरञ्जनः ज्ञानस्वरूपः परमार्थतत्त्वं स चतुर्धात्मनः प्रविभज्य प्रतिष्ठितो वासुदेव व्यूहरूपेण, संकर्षणव्यूहरूपेण, प्रद्युम्नव्यूहरूपेण अनिरुद्धव्यूहरूपेण च । वासुदेवो नाम परमात्मोच्यते । सङ्कर्षणो नाम जीवः । प्रद्युम्नो नाम मनः । अनिरुद्धो नामाहङ्कारः । तेषां वासुदेवः परा प्रकृतिः अपरे संकर्षणादयः कार्यम् । तस्मिन्भूतं भगवन्तमभिगमनोपासने ज्यास्वाध्याययोगैर्धृतिमिदं क्षीणक्लेशो भगवन्तमेव प्रतिपद्यत इति । तत्र यत्तावदुच्यते योऽसौ नागायणः परो व्यक्तात् प्रसिद्धः परमात्मा स रक्षात्मा स आत्मानमनेकधा व्यूह्य व्यवस्थित इति तस्मै निराक्रियते “स एकधा भवति त्रिधा भवतीत्यादि” श्रुतिभ्यः परमात्मनोऽनेकधाभवनस्याधिगतत्वात् । यदपि तस्य भगवतोऽभिभवननादिलक्षणसाराधनमजस्रमनन्यचित्ततयाभिप्रेयते तदपि न प्रतिषिध्यते श्रुतिस्मृत्योरोच्चरप्रणिधानस्य प्रसिद्धत्वात् । यत्पुनरिदमुच्यते वासुदेवात् संकर्षण उत्पद्यते संकर्षणाच्च प्रद्युम्नः प्रद्युम्नाच्च अनिरुद्ध इति अत्र ब्रूमः न वासुदेवसंज्ञकात् परमात्मनः सङ्कर्षणसंज्ञकस्य जीवस्योत्पत्तिः सम्भवति अनित्यत्वादित्येव प्रसङ्गात् । उत्पत्तिमन्त्रे हि जीवस्यानित्यत्वादयो दोषाः प्रसज्येरन् ततश्च नैवास्य भगवत्प्राप्तिर्मात्रेणात् कारणप्राप्तौ कार्यस्य विलयप्रसङ्गात् । प्रतिषेधिष्यति चाचार्यो जीवस्योत्पत्तिम् “नात्माऽश्रुतेः नित्यत्वाच्च” इति । तस्मादसङ्गतैषा कल्पना भा० । “न च कर्तुः कारणम्” सू० । “इत्यासङ्गतैषा कल्पना यस्माच्च हि लोके कर्तुर्देवदत्तादेः कारणं परत्वाद्युत्पद्यमानं दृश्यते । वर्णयन्ति च भागवताः कर्तुर्जीवात् संकर्षणसंज्ञकात् कारण मनः प्रद्युम्नसंज्ञकमुत्पद्यते कर्तृजाच्च तस्मादनिरुद्धसंज्ञकोऽहङ्कार उत्पद्यत इति । न चैतद्दृष्टान्तमन्तरेणाध्यवसातुं शक्नुमः न चेन्मन्त्रां श्रुतिसुलभामहे” भा० । “विज्ञानादिभावे वा तदप्रतिषेधः” सू० । “अथापि स्यात् न चैते संकर्षणादयो जीवादिभावेनाभिप्रेयन्त किन्तुर्हीनश्चरा एवैते सर्वे ज्ञानैश्वर्यशक्तिबलवीर्यतेजोभिरेश्वर्यधर्मैरन्विता अभ्युपगम्यन्ते । वासुदेवा एवैते सर्वे निर्देष्टा निरधिष्ठाना निराबाधाश्चेति । तस्मादायं यथावर्णितमन्यत्स्य सम्भवो दोषः प्राप्नोतीति । प्रलोच्यते । एवमपि तदप्रतिषेध उत्पत्त्यनन्तरमप्यप्रतिषेधः प्राप्नोत्येवायमुत्पत्त्यसम्भवो दोषः प्रकारान्तरे कथं न भवेदित्यभिप्रायः । परस्परभिन्ना एवैते वासुदेवादयः चत्वार ईश्वरास्तुल्यधर्माणो

नैषामेकात्म्यमस्तीति ततो ह्यनेकेश्वरकल्पनानर्थक्यम् एकेनेश्वरेणेश्वरकार्यं सिद्धेः । सिद्धान्तहानिभ्यः भगवानेवैको वासुदेवः परमार्थतत्त्वमित्यभ्युपगमात् । अथायमभिप्रायः एकस्यैव भगवतः एते चत्वारो व्यूहास्तुल्यधर्माण इति तथापि तदस्य एवोत्पत्त्यसम्भवः । न हि वासुदेवात् सङ्कर्षणस्योत्पत्तिः सम्भवति, सङ्कर्षणाच्च प्रद्युम्नस्य, प्रद्युम्नाच्च अनिरुद्धस्य, अतिशयाभावात् । भवितव्यं हि कार्यकारणयोरतिशयेन यथा गृहटयोः । न ह्यस्यतिशये कार्यं कारणमित्यवकल्पाते । न च पञ्चरात्रसिद्धान्तिभिर्वासुदेवादिषु एकैकस्मिन् सर्वेषु वा ज्ञानैश्वर्यादितारतम्यकृतः कश्चिद्भेदोऽभ्युपगम्यते । वासुदेवा एव हि सर्वे व्यूहा निर्विशेषा इत्यन्ते । न चैते भगवद्व्यूहास्तुल्यधर्मा एव व्यवतिष्ठेरन् ब्रह्मादिस्तम्भपर्यन्तस्य समस्तस्यैव जगतो भगवद्व्यूहत्वावगमात्” भा० । “विप्रतिषेधाच्च” सू० । “विप्रतिषेधश्चास्मिन् शास्त्रे बहुविध उपलभ्यते गुणगुणित्वकल्पनादिलक्षणः ज्ञानैश्वर्यशक्तिबलवीर्यतेजांसि गुणाः आत्मन एवैते भगवन्तो वासुदेवा इत्यादिदर्शनात् । वेदप्रतिषेधश्च भवति । चतुर्षु वेदेषु परं श्रेयोऽलङ्घ्या शाखिण्य इदं शास्त्रमधिगतवानित्यादि वेदनिन्दा दर्शनात् । तस्मादसङ्गतैषा कल्पनेति सिद्धम्” भा० ।

उपासनया प्राप्तैश्वर्यस्यानिश्वरस्य तु न जगत्कर्तृत्वमित्यपि तत्रैव व्यवस्थापितं यथा “जगद्ग्रापारयर्जं प्रकरणादसन्निहितत्वाच्च” शा० सू० । “ये सगुणब्रह्मोपासनात् सङ्गं मनसेश्वरायुज्यं ब्रजन्ति किन्तेषां निरवग्रहमैश्वर्यं भवत्याहोस्वित् सावमहमिति शंभयः । किन्तावत् प्राप्तं निरङ्गुशमेवैषामैश्वर्यं भवितुमर्हति “आप्नोति साराज्यं सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति” “तेषां सर्वेषु कामचारो भवतीत्यादि” श्रुतिभ्यः । इत्येवं प्राप्ते पठति “जगद्ग्रापारयर्जमिति” । जगदुत्पत्त्यादिव्यापारं वर्जयित्वा अन्यदणिमाद्यात्मकमैश्वर्यं सुक्तानां भवितुमर्हति जगद्ग्रापारस्तु नित्यसिद्धस्येश्वरस्य । कुतः ? तस्य तत्र प्रकृतत्वात् असन्निहितत्वाच्च तरेषाम् । परएव हीनश्चरो जगद्ग्रापारेऽपि कृतः तमेव प्रकृत्योत्पत्त्याद्युपदेशादित्यशब्दनिबन्धनत्वाच्च । तदन्तेष्वविजिज्ञासनपूर्वकमितरेषामादिमदैश्वर्यं श्रूयते तेनासन्निहितास्ते जगद्ग्रापारे । समनस्कत्वादेव चैषामनैकमत्ये कस्यचित् स्थित्यभिप्रायः कस्यचित् संहाराभिप्राय इत्येव विरोधोऽपि कदाचित् स्यात् । अथ कस्यचित्